

eul\_wid: gwc-aa

Κράτης ὁ Θηβαῖος · Crates of Thebes I

## Cynic Letters on Philosophy

Ἐπιστολαὶ περὶ Φιλοσοφίας

**Period:** Κλασική Classical  
**Dialect:** Κοινή Koine  
**Domain:** Φιλοσοφία Philosophy  
**Format:** Ἐπιστολή Epistle  
**Affiliation:** Cynic

- 1 1 (t) Ἰππαρχία. Ἐπάνηκε ταχέως, ἔτι δύνασαι Διογένην καταλαβεῖν ζῶντα (ἐγγὺς γὰρ ἤδη ἐστὶ τῆς τοῦ βίου τελευτῆς, χθές γέ τοι παρὰ τοσοῦτον ἐξέπνευσεν), ἵνα καὶ ἀσπάσῃ αὐτὸν τὸ ἔσχατον ἄσπασμα καὶ γνῶς ὅσον δύναται καὶ ἐν τοῖς φοβερωτάτοις φιλοσοφία. Τοῖς ἐταίροις. <sup>[5]</sup>
- 2 1 (t) Μὴ πάντας αἰτεῖτε τὰ ἀναγκαῖα, μηδὲ παρὰ πάντων τὰ διδόμενα δέχεσθε (οὐ γὰρ θεμιτὸν ἀρετὴν ὑπὸ κακίας τρέφεσθαι), μόνους δὲ καὶ παρὰ μόνων τῶν μεμνημένων φιλοσοφίαν, καὶ ὑμῖν ἐξέσται ἀπαιτεῖν τὰ ἴδια καὶ μὴ δοκεῖν αἰτεῖν τὰ ἀλλότρια. Τοῖς αὐτοῖς. <sup>[5]</sup>
- 3 1 (t) Μελέτω ὑμῖν τῆς ψυχῆς, τοῦ δὲ σώματος ὅσον ἀνάγκη, τῶν δ' ἐξωθεν μὴδ' ὅσον εὐδαιμονία γὰρ οὐχ ἡδονή, δι' ἣν τῶν ἐκτὸς χρεία, ἀρετὴ δὲ μετ' οὐδενὸς τῶν ἐκτὸς τελεία. Ἑρμαῖσκω. <sup>[1]</sup>
- 4 1 (t) Εἴθ' αἰρετὸν πόνος, εἴτε φευκτόν, πόνει, ἵνα μὴ πονῆς διὰ γὰρ τοῦ μὴ πονεῖν οὐ φεύγεται πόνος, τῷ δὲ ἐναντίῳ καὶ διώκεται. Τοῖς ἐταίροις. <sup>[1]</sup>
- 5 1 (t) Καλὸν νόμος, ἀλλ' οὐ κρεῖττων φιλοσοφίας· ὁ μὲν γὰρ βιάζεται μὴ ἀδικεῖν, ἡ δὲ διδάσκει. ὅσω δὲ χειρόν ἐστὶν ἀνάγκη τι ποιεῖν τοῦ ἐκουσίως, τοσοῦτω καὶ νόμος φιλοσοφίας, ὥστε διὰ ταῦτα φιλοσοφεῖτε καὶ μὴ πολιτεύεσθε. κρεῖττον γὰρ δι' οὗ διδάσκονται ἄνθρωποι δικαιοπραγεῖν ἐπίστασθαι ἢ δι' οὗ ἀναγκάζονται μὴ ἀδικεῖν. Τοῖς αὐτοῖς. <sup>[5]</sup>
- 6 1 (t) Φιλοσοφεῖτε πολλάκις ἢ ἀναπνεῖτε (αἰρετώτερον γὰρ τὸ εὖ ζῆν, ὁ ποιεῖ φιλοσοφία, τοῦ ζῆν, ὁ ποιεῖ ἀναπνοή), καὶ μὴ ὡς οἱ ἄλλοι, ἀλλ' ὡς ἥρξατο μὲν Ἀντισθένης, ἐτελείωσε δὲ Διογένης. εἰ δὲ δύσκολον τὸ ὧδε φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ συντομώτερον. πρὸς δὲ εὐδαιμονίαν, ὡς ἔλεγε Διογένης, καὶ διὰ πυρὸς βαδιστέον. Τοῖς πλουσίοις. <sup>[5]</sup>
- 7 1 (t) Ἀπάγξασθε, ὅτι θερμούς καὶ ἰσχάδας καὶ ὕδωρ ἔχοντες καὶ ἐξωμίδας Μεγαρικὰς πλεῖτε καὶ πολλὰ γεωργεῖτε καὶ προδίδοτε καὶ τυραννεῖτε καὶ φονεύετε καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτά ἐστι ποιεῖτε, δέον ἡρεμεῖν. ἡμεῖς δὲ εἰρήνην ἄγομεν τὴν πᾶσαν, παντὸς κακοῦ ἐλευθεροὶ γενόμενοι ὑπὸ τοῦ Σινωπέως Διογένους, καὶ ἔχοντες μὴδὲν πάντ' ἔχομεν, ὑμεῖς δὲ πάντ' ἔχοντες οὐδὲν ἔχετε διὰ φιλονεικίαν καὶ φθόνον καὶ φόβον καὶ κενοδοξίαν. Διογένης. <sup>[5]</sup>
- 8 1 (t) Ἀπὸ μὲν δὴ τοῦ πλούτου ἤδη ἐλευθεριάζομεν, ἡ δὲ δόξα ἡμᾶς οὐδέπω ἔτι καὶ νῦν μεθίεται τῆς δουλείας, καίτοι νῆ τὸν Ἡρακλέα ἡμῶν πάντα ποιούντων εἰς τὸ ἀφεθῆναι παρ' αὐτῆς. ἄλλως δὲ καὶ τῆσδε ἐμαυτὸν τῆς δεσποίνης λυτρώσομαι καὶ πλεύσομαι Ἀθήναζε φέρων σοι δωρεὰν

ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας, εἰς ἣν ἐξείλετο ἡμᾶς ὁ παρὰ σοῦ λόγος, ἑμαυτὸν κρεῖττονα τῶν πάντων κτημάτων. Μνασοῖ. <sup>[5]</sup>

9 1 (τ) Μὴ ἀπέχου τοῦ καλλίστου κόσμου, ἀλλὰ κόσμει σαυτὴν ἐκάστης ἡμέρας, ἵνα διαφέρουσα ᾖς. κάλλιστος δὲ κόσμος ἐστὶν ὁ κάλλιστα κοσμῶν, κάλλιστα δὲ κοσμεῖ ὁ κοσμιωτάτην ποιῶν, κοσμιωτάτην δὲ ποιεῖ κοσμιότης, ἥ μοι δοκοῦσι καὶ ἡ Πηνελόπη καὶ ἡ Ἀλκηστis κεκοσμηθῆναι καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐπ' ἀρετῇ ὑμνεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι. ἴν' οὖν καὶ σὺ ταύταις ἐνάμιλλος γένῃ, πειρῶ τούτων ἀντέχεσθαι τῶν παραινουμένων. Λύσιδι. <sup>[5]</sup>

10 1 (τ) Ἀκήκοά σε, ὦ Λῦσι, ἀπὸ τοῦ ἀγῶνος τοῦ ἐν Ἑρετρίᾳ συνεχῶς μεθύσκεσθαι. εἰ δὲ ταῦτά ἐστιν ἀληθῆ, πάρεστί γέ σοι μὴ καταφρονῆσαι ὧν Ὀμηρος ὁ σοφὸς λέγει. φησὶ γάρ «οἶνος καὶ κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα ἄασε» καὶ Κύκλωπα ὑπὲρ ἄνθρωπον καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἰσχὺν φοροῦντα. εἰ οὖν καὶ τοὺς ἰσχυροτέρους καὶ μείζους ἡμῶν κακῶς διατίθῃσι, πῶς οἶει ἡμᾶς αὐτὸν διαθήσειν; οἴμαι μὲν γὰρ ἀθλίως. ὅπως οὖν μὴ γένηται μηδὲν δυσχερὲς ἀπ' αὐτοῦ, παραινῶ σοι μαθόντα εὐχρήστως αὐτῷ χρῆσθαι. ὥς ἄτοπὸν ἐστὶ, τῷ μὲν πλήκτρῳ μὴ εἴκειν οἶεσθαι δεῖν, ὃ τοὺς χρωμένους αὐτῷ καλῶς οὐκ ἐξίστησι τῶν φρενῶν οὐδ' εἰς μανίαν ἐμβάλλει, τῷ δὲ οἴνῳ οἶεσθαι εἴκειν δεῖν καὶ χρῆσθαι αὐτῷ \*\* ἢ τῷ πλήκτρῳ ἀποβαίνει τοσοῦτον μεῖζον \*\* καὶ τὴν μελέτην αὐτοῦ ποιητέον. <sup>[5]</sup>

10 2 πειρῶ δὴ τοῖς ἐγκρατέσι τῶν ἀνδρῶν ὁμιλῶν ἐγκρατῶς χρῆσθαι μανθάνειν, ὅπως ἂν τό γε δῶρον τοῦ θεοῦ μὴ ἀτιμάζοντι εἰς κεφαλὴν σοι γένηται, ἀλλὰ τιμῶντι ἡδοναὶ ἀμεταμέλῃτοι καὶ ὠφέλειαί σοι ἀπ' αὐτοῦ ᾧσιν, ὅταν ἄλλως πᾶς μετ' ἐγκρατείας περαιομένης εὐσχημόνως σε καὶ δικαίως ποιῇ βιοτεύειν, μηδὲν ἄσχημον μηδὲ φαῦλον ἐν τῷ βίῳ διαπραττόμενον, ἀλλὰ πάντα τὰ δίκαια λέγοντα καὶ πράττοντα. ὧν παρουσία ἄνθρωποι λέγονται τρισευδαίμονες γίνεσθαι, τρισσῶν αὐτοῖς ἀγαθῶν πληθυνόντων ἐν τῷ βίῳ· οἷς γὰρ τά τε περὶ ψυχὴν ἐγκρατῶς διάκειται, τά τε περὶ τὸ σῶμα ὑγιεινῶς, τά τε περὶ κτῆσιν αὐτάρκως, πῶς ἂν οὐ τρισευδαίμονες εἶεν; ὅπως οὖν τούτων τῶν ἀγαθῶν ἀπολαύῃς, παραινῶ σοι μὴ ὀλιγωρεῖν τῶν ἐπεσταλμένων. <sup>[5]</sup>

11 1 (τ) Τοῖς ἐταίροις. Ἀσκεῖτε ὀλίγων δεηθῆναι (τοῦτο γὰρ ἐγγυτάτω θεοῦ, τὸ δ' ἐναντίον μακροτάτω), καὶ ὑμῖν ἐξέσται μέσοις γενομένοις θεῶν καὶ ἀλόγων ζώων τῷ κρεῖττονι γένει καὶ μὴ τῷ χείρονι ὁμοίους γενέσθαι. Ὠρίωνι. <sup>[1]</sup>

12 1 (τ) Οὐ ποιεῖ ἀγρὸς σπουδαίους, οὐδὲ ἄστὺ φαύλους, ἀλλ' αἱ σὺν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς διατριβαί. ὥστ' εἰ βούλει ἀγαθοὺς καὶ μὴ κακοὺς γενέσθαι σοι τοὺς παῖδας, πέμπε μὴ εἰς ἀγρόν, ἀλλ' εἰς φιλοσόφου, ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες τὰ καλὰ ἐμάθομεν. ἀσκητὸν γὰρ ἀρετὴ καὶ οὐκ αὐτόματος ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ ὥσπερ κακία. Εὐμόλπῳ. <sup>[5]</sup>

13 1 (τ) Ἄδοξος στολὴ Διογένης, ἀλλ' ἀσφαλής, καὶ πιστότερος ὁ χρώμενος αὐτῇ τῶν τὰ Καρχηδονίων φορούντων· καὶ λιτὸς ὁ βίος, ἀλλ' ὑγιεινότερος τοῦ Περσικοῦ· καὶ ἐπίπονος ἡ διαγωγή, ἀλλ' ἐλευθεριωτέρα τῆς Σαρδαναπάλλου. ὥστε εἰ κρεῖττον τὸ ἀσφαλὲς τῆς Καρχηδονίας στολῆς καὶ ὑγίεια τοῦ λαμπροῦ βίου καὶ ἐλευθερία τῆς ἐπονειδίστου διαγωγῆς, καὶ ἡ ταῦτα φιλοσοφία ποιοῦσα τῶν πάντων ἐστὶ κρεῖττων, καὶ εἰ μὴ ἡ κατ' ἄλλους, ἀλλ' ἡ κατὰ Διογένην τὸν εὐρόμενον τὴν σύντομον ὁδὸν ἐπ' εὐδαιμονίαν. Τοῖς νέοις. <sup>[10]</sup>

14 1 (τ) Ἐθίζεσθε ἐσθίειν μᾶζαν καὶ πίνειν ὕδωρ, ἰχθύος δὲ καὶ οἴνου μὴ γεύεσθε· ταῦτα γὰρ τοὺς μὲν γέροντας ἀποθηριοῖ ὥσπερ τὰ παρὰ τῆς Κίρκης φάρμακα, τοὺς δὲ νέους ἀποθηλύνει. Τοῖς ἐταίροις. <sup>[1]</sup>

15 1 (τ) Φεύγετε μὴ μόνον τὰ τέλη τῶν κακῶν, ἀδικίαν καὶ ἀκρασίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τούτων ποιητικά, τὰς ἡδονάς· μόναίς γὰρ ταύταις καὶ παρούσαις καὶ ἐλπιζομέναις ἐνατενιεῖτε, ἄλλῳ δὲ οὐδενί. καὶ διώκετε μὴ μόνον τὰ τέλη τῶν ἀγαθῶν, ἐγκράτειαν καὶ καρτερίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ τούτων

- ποιητικά, τοὺς πόνους, καὶ μὴ διὰ τὸ τραχὺ αὐτῶν φεύγετε· οὐ γὰρ μεγάλῳ τινὶ ἀντικαταλλάξετε κρείττω, ἀλλ' ὅσῳ γε χάλκεα χρυσείων πόνων πρὸς ἀρετὴν. Τοῖς ἐταίροις. <sup>[5]</sup>
- 16 1 (τ) Ἡ μὲν κυνικὴ φιλοσοφία ἐστὶν ἡ Διογένης, ὁ δὲ κύων ὁ κατὰ ταύτην πονῶν, τὸ δὲ κυνίζειν τὸ συντόμως φιλοσοφεῖν. ὥστε μὴ φοβεῖσθε τὸ ὄνομα, μηδὲ διὰ ταῦτα φεύγετε τὸν τρίβωνα καὶ τὴν πήραν, τὰ θεῶν ὄπλα· συντόμως γὰρ ἐκφέρεται τοῖς διὰ τὸ ἥθος τιμίους. ὥσπερ οὖν, εἰ ἀγαθοί, οὐκ ἂν κακοὶ λεγόμενοι ἡσχάλλετε, οὕτως μηδὲ νυνί, ὅτε καὶ τὸ φιλοσοφεῖν συντόμως κυνίζειν λέγεται καὶ ὥδε φιλοσοφῶν κύων καὶ ἡ φιλοσοφία κυνικὴ· δόξα γὰρ τὸ ὅλον τοῦτο. δόξη δὲ καὶ ἀδοξία δουλεύειν, καὶ τοῦτ' ἐν σκιαῖς, ὡς φασι, τοῖς ὀνόμασι, πάντων χαλεπώτατον. πειρᾶσθε οὖν καὶ τούτων καὶ τῶν ὁμοίων καταφρονεῖν. Τοῖς αὐτοῖς. <sup>[10]</sup>
- 17 1 (τ) Οἱ μὲν ἰατροὶ μίαν ἔγραψαν κοιλιακὴν διάθεσιν, ἣν ἔλεγον ποιεῖν ἀπεψίαν, Διογένης δὲ ἑτέραν, ἣν ἔλεγε ποιεῖν λιμόν. ἀλλ' ἐπὶ τῇ προτέρᾳ φάρμακον αἰτεῖν παρὰ τῶν ἰατρῶν οὐκ ἄδοξον, ἀλλὰ τῇ ἑτέρᾳ. ὥστε διὰ τοῦτο καταφρονεῖτε τῶν τοιαῦτα αἰσχυρὰ λεγόντων καὶ ἄδοξα, καὶ αἰτεῖτε κατ' ἴσον τὴν μᾶζαν τοῖς καταποτίοις· οὐ γὰρ αἰσχυρὸν τὸ αἰτεῖν, ἀλλὰ τὸ μὴ παρέχειν ἑαυτὸν ἄξιον τοῦ διδομένου. \*\* ἔστι δὲ τὸ δι' ἀπεψίαν ἢ λιμόν ἐπὶ ῥάστων. \*\* ἢ μὲν γὰρ γίνεται διὰ γαστριμαργίαν παρὰ κακίας, ἢ δὲ δι' ἔνδειαν παρ' ἀπορίας. Τοῖς νεανίσκοις. <sup>[10]</sup>
- 18 1 (τ) Ἐθίζεσθε ψυχρῷ λούεσθαι καὶ πίνειν ὕδωρ καὶ ἐσθίειν μὴ ἀνιδρωτὶ καὶ ἀμπέχεσθαι τρίβωνα καὶ κατατρίβεσθαι ἐπὶ γῆς, καὶ οὐδέποτε ὑμῖν κλεισθήσεται τὰ βαλανεῖα, αἱ δ' ἄμπελοι καὶ τὰ πρόβατα ἀφορήσει καὶ τὰ ὀψοπώλια καὶ κλινοπώλια πενητεύσει ὥσπερ τοῖς μεμαθηκόσι θερμῷ μὲν λούεσθαι, πίνειν δ' οἶνον καὶ ἐσθίειν μὴ πονήσαντας καὶ ἀμπέχεσθαι ἀλουργῇ καὶ ἀναπαύεσθαι ἐπὶ κλίνης. Πατροκλεῖ. <sup>[5]</sup>
- 19 1 (τ) Μὴ λέγε τὸν Ὀδυσσεά πατέρα τῆς κυνικῆς τὸν πάντων μαλακώτατον ἐταίρων καὶ τὴν ἡδονὴν ὑπὲρ πάντα πρεσβεύοντα, ὅτι ποτὲ τὰ τοῦ κυνὸς ἐνεδύσατο· οὐ γὰρ ἡ στολὴ ποιεῖ κύνα, ἀλλ' ὁ κύων στολήν, ὅπερ οὐκ ἦν Ὀδυσσεύς, ἡττώμενος μὲν αἰεὶ ὕπνου, ἡττώμενος δὲ ἐδωδῆς, ἐπαινῶν δὲ τὸν ἡδὺν βίον, πράττων δὲ οὐδὲν οὐδέποτε ἄνευ θεοῦ καὶ τύχης, αἰτῶν δὲ πάντας καὶ τοὺς ταπεινοὺς, λαμβάνων δ' ὁπὸς ἂν τις χαρίσαιτο. λέγε δὲ Διογένη τὸν μὴ ἄπαξ κυνικὴν στολήν ἐνδυσάμενον, ἀλλὰ τὸν ὅλον βίον κρείττω καὶ πόνου καὶ ἡδονῆς, τὸν ἀπαιτοῦντα καὶ οὐκ ἐκ τοῦ ταπεινοῦ, τὸν τἀναγκαῖα πάντα προΐεμενον, τὸν ἐφ' ἑαυτῷ θαρροῦντα, τὸν μηδέποτε εὐχόμενον ἐλεεινὸν ἐς τιμὰς ἐλθεῖν, ἀλλὰ σεμνὸν καὶ τῷ λόγῳ πιστεύοντα καὶ οὐ δόλῳ οὐδὲ τόξῳ, τὸν οὐκ ἐπὶ τῷ ἀποθανεῖν καρτερικόν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ τὴν ἀρετὴν ἀσκήσαι ἀνδρεῖον· καὶ ἐξέσται σοι μὴ τὸν Ὀδυσσεά ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν Διογένη, τὸν πολλοὺς καὶ ὅτε ἔζη ἐξελόμενον ἐκ κακίας εἰς ἀρετὴν καὶ ὅτε τέθνηκε δι' ὧν κατέλιπεν ἡμῖν λόγων. Μητροκλεῖ. <sup>[20]</sup>
- 20 1 (τ) Χωρισθέντος σοῦ παρ' ἡμῶν ἐπ' οἴκου κατέβην εἰς τὴν τῶν νέων παλαίστραν καὶ ἀλειψάμενος ἔτρεχον. καί με οἱ νέοι κατιδόντες ἐγέλων, ἐγὼ δὲ ἵνα μὴ θᾶττον καταπαύσωμαι τῶν γυμνασίων, ἐπεκελευόμην ἑμαυτῷ λέγων «Κράτης, πονεῖς ὑπὲρ ὀφθαλμῶν, ὑπὲρ κεφαλῆς, ὑπὲρ ὠτῶν, ὑπὲρ ποδῶν.» οἱ δέ μου ταῦτα ἐπήκουσαν, καὶ οὐκέτι ἐπεγέλων, ἀλλ' ἐγχειρήσαντες καὶ αὐτοὶ τρέχειν ἤρξαντο, καὶ ἐξ ἐκείνου οὐκέτι μόνον ἡλείφοντο, ἀλλὰ καὶ ἐγυμνάζοντο, καὶ διὰ ταῦτα οὐκ ἐπινόσως διῆγον, ὥσπερ πάλοι, ἐμοί τε χάριν ἐγίνωσκον ὡς αἰτίῳ τῆς ὑγιείας, καὶ οὐκ ἀπελείποντο, ἀλλ' εἶποντο ὅπου ἂν βαδίζοιμι, ἐπακροώμενοι καὶ μιμούμενοι ἃ λέγοιμι καὶ πράττοιμι. ταῦτα ἐπέσταλκά σοι, ἵνα καὶ σὺ μὴ καθ' ἑαυτὸν τρέχῃς, κεῖθι δὲ ἔνθα οἱ νέοι διατρίβουσιν, ὧν ἐχρῆν τι ἡμᾶς προμηθεῖσθαι, ἐπεὶ διδάσκει καρτερίαν τάχιον τὸ ἔργον τοῦ λόγου, ὅπερ ἐν μόνῃ τῇ Διογένης ἐστὶ φιλοσοφία. Μητροκλεῖ τῷ κυνί. <sup>[15]</sup>
- 21 1 (τ)

Ἔως ἂν φοβῇ τὸν κύνα, τοῦτο προσαγορεύω φαίνει δὲ φοβούμενος ἕως τούτου. καὶ αὐτὸς δ' ἐπιστέλλων ἡμῖν κύνα ἐπέγραψας. καὶ τᾶλλα δὲ ὥδε ποιεῖν μαθήσῃ, μὴ φοβεῖσθαι ἐθιζόμενος, μὴ μόνον λογικεύεσθαι· μακρὰ γὰρ ἡ διὰ τῶν λόγων ὁδὸς ἐπ' εὐδαιμονίαν, ἢ δὲ διὰ τῶν καθ' ἡμέραν ἔργων μελέτη σύντομος. ἀλλ' οἱ πολλοὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοῖς κυσὶν ἰέμενοι ἐπειδὴν ἐπιβλέψωσι τὸ χαλεπὸν αὐτῆς, φεύγουσι τοὺς ἐπιφωνοῦντας. ἀλλὰ διὰ μὲν ταύτην τὴν ὁδὸν τὸν κύνα οὐ γενέσθαι δεῖ, ἀλλὰ γεννηθῆναι· φύσει γὰρ ἡ μελέτη μᾶλλον ἀνυσιμωτέρα ἢ ἡ ὁδὸς αὕτη. Μητροκλεῖ. <sup>[10]</sup>

22 1 (τ) Μὴ πάντας αἴτει, ἀλλὰ τοὺς ἀξίους, μηδὲ παρὰ πάντων τὸ ἴσον λάμβανε, ἀλλὰ τριώβολον μὲν παρὰ τῶν σωφρόνων, μὲν δὲ παρὰ τῶν ἀσώτων· οὐ γὰρ παρ' αὐτῶν ἔστι πάλιν λαβεῖν, ὡς παρὰ τῶν σωφρόνων, ὥδε δαπανώντων. Γανυμήδει. <sup>[5]</sup>

23 1 (τ) Ἔως ἂν φοβῇ τὸν τρίβωνα καὶ τὴν πῆραν καὶ τὴν βακτηρίαν καὶ τὴν κόμην, φιλῆς δὲ τὰ ἀλουργῇ καὶ τὴν τρυφήν, οὐ παύσει τοὺς ἐραστὰς ἐπισυρόμενος, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη τοὺς μνηστῆρας. ὥστ' εἰ μὴ σοι ὄχλος οἱ τοιοῦτοι τῶν ἀνθρώπων, χρῶ ᾧ προήρησαι βίῳ· εἰ δ' ἔστιν, ὡς πείθομαι, καὶ οὐ μικρός, τοὺς μὲν ἄλλους βοηθοὺς χαίρειν ἕα δι' ὧν πολλάκις ἐπειράθης αὐτοὺς ἀπελάσαι σαυτοῦ καὶ οὐκ ἴσχυσας, ἔνδυσαι δὲ τὰ Διογένεια ὅπλα, οἷς κἀκεῖνος ἀπήλασε τοὺς ἐπιβουλεύοντας, καὶ πείθου μηδένα ἔτι πελάσειν σοι τῶν ἐραστῶν· δεινὰ γὰρ ταῦτα καταγωνίσασθαι τοὺς τοιούτους ἐχθροὺς καὶ ἀποκρύψαι τὸν μὴ ἐθέλοντα τούτοις ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς μάχεσθαι, ὥσπερ αἶδος κυνῇ τὸν περικείμενον αὐτήν. Θεσσαλοῖς. <sup>[10]</sup>

24 1 (τ) Οὐ γεγόνασιν οἱ ἄνθρωποι τῶν ἵππων χάριν, ἀλλ' οἱ ἵπποι τῶν ἀνθρώπων, ὥστε πειρᾶσθε ὑμῶν ἢ τῶν ἵππων ἐπιμελεῖσθαι. ἐπεὶ εὖ ἴστε ὅτι ἔξετε ἵππους πολλοῦ ἀξίου, αὐτοὶ ὀλίγου ἄξιοι ὄντες. Ἀθηναίοις. <sup>[1]</sup>

25 1 (τ) Πυνθάνομαι ὑμᾶς ἀπορεῖν χρημάτων. τοὺς ἵππους οὖν ἀπόδοσθε καὶ εὐπορήσετε. ὅταν δὲ χρειὰ ᾖ ἵππων, τοὺς ὄνους χειροτονήσατε ἵππους εἶναι· τοῦτο γὰρ συνήθες ὑμῖν ἐν παντί, μὴ τοὺς ἐπιτηδεῖους πρὸς τὰς χρειὰς ἀλλὰ τοὺς κεχειροτονημένους ποιεῖσθαι. ἀλλ' εἰ μὲν ἐν τοῖς μεῖζοσι τὸ μὴ ὄν, ὅμως τὴν χρειὰν οὐ διαφθείρει, μηδ' ἐν τοῖς ἐλάττωσι προσδοκᾷτε. ὥστε διὰ τοῦτο πείσθητέ μοι, καὶ τοὺς ἵππους, ἐπειδὴν ἀργυρίων δέησθε καὶ πόρος ἄλλοθεν μὴ ᾖ, ἀπόδοσθε, τοὺς δὲ ὄνους, ὅταν χρειὰ ᾖ, χειροτονήσατε ἵππους εἶναι. Τοῖς αὐτοῖς. <sup>[10]</sup>

26 1 (τ) Μὴ θαυμάζετε, εἰ Διογένης, πάντα τοῦ σπουδαίου εἶναι λέγων, προσίων οὐκ ἤτει ὑμᾶς, ἀλλ' ἀπήτει. οὐ γὰρ ὅτι πάντα τοῦ θεοῦ ἐστὶ θαυμάζετε, ἀλλ' ὁμολογεῖτε, κἂν τις ὑμᾶς κατ' ὄναρ ἐμπελάσας θῦσαι προστάτῃ, αὐτῷ θύετε, καὶ οὐ λέγετε μεταιτεῖν τὸν Ἥλιον ὑμᾶς, ἀλλὰ τὰ αὐτοῦ ἀπαιτεῖν. ἔπειτα τοῦ θεοῦ λέγοντες πάντα οὐκ ἀσχάλλετε, ὅταν τι ἀπαιτῆσθε ὑπ' αὐτοῦ. τὸ αὐτὸ ἐστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ σπουδαίου. πάντα λέγετε τοῦ θεοῦ καὶ κοινὰ τὰ τῶν φίλων καὶ φίλον τῷ θεῷ μόνον τὸν σπουδαῖον, ἀλλ' ὅταν ἀπαιτήσῃ παρὰ τινος ὑμῶν τὸν ὀβολόν, ὡς τὰ αὐτῶν μεθιέμενοι συμφοράζετε. Τοῖς αὐτοῖς. <sup>[10]</sup>

27 1 (τ) Διογένης ὁ κύων ἔλεγε πάντα τοῦ θεοῦ καὶ κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ὥστε πάντα εἶναι τοῦ σπουδαίου, καὶ τὸν τούτων τι τῶν λημμάτων ἐκ τοῦ λόγου ἀθετοῦντα ὅρκια συγχεῖν οὐ τὰ Ἀχαιῶν καὶ Τρώων, ἀλλὰ τὰ τοῦ βίου, ὥστε πειθόμενοι τῷ λόγῳ μὴ χαλεπαίνετε, ὅταν αἰτῆσθε παρὰ τῶν σπουδαίων τὸ τριώβολον· οὐ γὰρ τὰ αὐτῶν, ἀλλὰ τὰ ἐκείνων ἀποδίδοτε. Ἰπαρχία. <sup>[5]</sup>

28 1 (τ) Αἱ γυναῖκες ἀνδρῶν οὐκ ἔφυσαν χεῖρους. Ἀμαζόνες γοῦν αἱ τοσαῦτα ἔργα ἀσκήσασαι ἐν οὐδενὶ ἀνδρῶν ἐμειονέκτησαν. ὥστε εἰ μέμνησαι τούτων, μὴ ἀπολιποῦ τούτων· οὐ γὰρ ἂν πείσειας ἡμᾶς, ὡς παρ' ἑαυτῇ θρύπτει. αἰσχροὺς δὲ ὡς ἐπὶ τούτῳ συγκυνίζειν καὶ ἐν πύλαις εὐδοκίμησασαν τῷ γαμέτῃ καὶ τῷ πλούτῳ νῦν μετανοεῖν καὶ ἐκ μέσης τῆς ὁδοῦ ἀναστρέφειν. Τῇ αὐτῇ. <sup>[5]</sup>

- 29 1 (τ) Οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀδιαφορεῖν περὶ πάντα κυνικὴν τὴν φιλοσοφίαν ἡμῶν ἐκάλεσαν ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σφοδρῶς ὑπομένειν τὰ ἄλλοις διὰ μαλακίαν ἢ δόξαν ἀνυπομόνητα, ὥστε διὰ τοῦτο καὶ οὐ διὰ τὰ πρῶτα κεκλήκασιν κύνας ἡμᾶς. μένε οὖν καὶ συγκύνιζε (οὐ γὰρ ἔφυς χείρων ἡμῶν· οὐδὲ γὰρ αἱ κύνες τῶν κυνῶν), ἵνα σοι γένηται καὶ ἀπὸ τῆς φύσεως ἐλευθερωθῆναι, ὥστε ἀπὸ τοῦ νόμου ἢ διὰ κακίαν πάντες δουλεύουσιν. Τῇ αὐτῇ. <sup>[5]</sup>
- 30 1 (τ) Ἐπεμψά σοι τὴν ἐξωμίδα, ἣν ὑφηνάμενη μοι ἔπεμψας, ὅτι ἀπαγορεύεται τοῖς καρτερίᾳ χρωμένοις τοιαῦτα ἀμπέχεσθαι, καὶ ἵνα σε τοῦτου τοῦ ἔργου ἀποπαύσαιμι, εἰς δὲ πολλῇ σπουδῇ ἐξῆλθες, ἵνα τις δόξης φίλανδρος τοῖς πολλοῖς εἴναι. ἐγὼ δὲ εἰ μὲν διὰ ταῦτά σε ἡγόμην, εὖ γε ποιεῖς καὶ αὐτὴ διὰ τούτων ἐπιδεικνυμένη μοι· εἰ δὲ διὰ φιλοσοφίαν, ἥς καὶ αὐτὴ ὠρέχθης, τὰ τοιαῦτα σπουδάσματα ἔα χαίρειν, πειρῶ δὲ εἰς τὰ κρείττω τῶν ἀνθρώπων τὸν βίον ὠφελεῖν. ταῦτα γὰρ ἔμαθες καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ παρὰ Διογένηι. Τῇ αὐτῇ. <sup>[10]</sup>
- 31 1 (τ) Λόγος ψυχῆς ἡγεμῶν καλὸν ἔργον καὶ μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις. ζῆτει οὖν, ὅτῳ τρόπῳ κτήρη τοῦτον· ἀνθέξῃ γὰρ εὐδαίμονος βίου καὶ κτήματος. ζῆτει δὲ ἄνδρας σοφούς, κἂν δέῃ ἐπ' ἔσχατα γῆς ἀφικνεῖσθαι. Τῇ αὐτῇ. <sup>[1]</sup>
- 32 1 (τ) Ἦκόν τινες παρὰ σοῦ κομίζοντες ἐξωμίδα καινήν, ἣν ἔφασκον ποιῆσαί σε, ἵνα ἔχοιμι ἐς τὰ χειμάδια. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν σοι μέλω, ἀπεδεξάμην σε, ὅτι δὲ ἔτι ἰδιωτεύεις καὶ οὐ φιλοσοφεῖς, εἰς ὃ σε προυτρεψάμην, μέμφομαι. ἔτι οὖν καὶ νῦν ἐπάνηκε, εἴ σοι ὄντως μέλει καὶ οὐ καλλωπίζῃ ἐπὶ τούτῳ, καὶ σπούδαζε δι' ἃ ἐπεθύμησας ἡμῖν συνελθεῖν πρὸς γάμον ταῦτα πράττειν, ταλασίας δὲ τὰς μικρὰς ὠφελείας ἔα ποιεῖν ταῖς ἄλλαις γυναιξίν, αἱ μὴδενὸς τῶν αὐτῶν σοι ὠρέχθησαν. Τῇ αὐτῇ. <sup>[5]</sup>
- 33 1 (τ) Ἐπυθόμην σε ἀποτεκεῖν καὶ εὐμαρῶς· σὺ μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῖν ἐδήλωσας. χάρις δὲ θεῷ καὶ σοί. πέπεισαι ἄρα ὅτι τὸ πονεῖν αἰτιὸν ἐστὶ τοῦ μὴ πονεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ὥδέ γ' εὐμαρῶς ἀπέτεκες, εἰ μὴ κύουσα ἐπόνεις ὥσπερ οἱ ἀγωνισταί. ἀλλ' αἱ πολλαὶ γυναῖκες, ἐπειδὰν κύωσι, θρύπτονται· ἐπειδὰν δὲ ἀποτέκωσιν, αἷς δ' ἂν συμβῇ περισωθῆναι, νοσερὰ τὰ βρέφη γεννῶνται. ἀλλ' ἐπιδείξασα, εἰ ὅπερ ἐχρῆν ἦκειν ἀφίεται, μελέτω σοι τοῦτου τοῦ σκυλακίου ἡμῶν· μελήσει δέ, ἐὰν ἀσφαλῶς σαυτῇ παραπλησίως ἐπεισέλθῃς. \*\*. ἔστω οὖν λουτρὸν μὲν ψυχρόν, σπάργανα δὲ τρίβων, τροφὴ δὲ γάλακτος ὅσον γε μὴ ἐς κόρον, βαυκαλήσεις δὲ ἐν ὀστρακίῳ χελώνης· τοῦτο γὰρ φασὶ καὶ πρὸς νοσήματα παιδικὰ διαφέρειν. <sup>[10]</sup>
- 33 2 ἐπειδὰν δὲ ἐς τὸ λαλεῖν ἢ περιπατεῖν ἔλθῃ, κοσμήσασα αὐτὸ μὴ ξίφει, ὥσπερ ἡ Αἴθρα τὸν Θησέα, ἀλλὰ βακτηρίᾳ καὶ τρίβωνι καὶ πήρᾳ, τοῖς μᾶλλον δυναμένοις φυλάττειν ἀνθρώπους ξιφῶν, πέμπε Ἀθήναζε. τὰ δ' ἄλλα ἡμῖν μελήσει πελαργὸν ἐς τὸ γῆρας ἑαυτῶν ἀντὶ κυνὸς θρέψαι. Μητροκλεῖ. <sup>[10]</sup>
- 34 1 (τ) Ἵσθι με συμφορᾷ κεχρησθαι πυθόμενον Διογένη ἐς ληστρικὰ ἀλῶναι, καὶ εἰ μὴ τις τῶν αἰχμαλώτων λυτρωθεὶς ἦλθεν Ἀθήναζε, ἔτι ἂν ἦν καὶ νῦν ἐν τοῖς ὁμοίοις. νῦν δ' ἀφικόμενος οὗτος ἰάσατό με, διηγησάμενος ὡς «ἦνεγκε τὴν συμφορὰν πράως, ὥστε ποτὲ καὶ εἶπε τοῖς λησταῖς ὀλιγωροῦσιν ἡμῶν, «ὦ οὔτοι, τί δήποτε; εἰ μὲν σὺς ἦγετε εἰς ἐμπορίαν, ἐπεμελεῖσθε ἂν αὐτῶν, ἵνα ὑμῖν πλεῖον ἀργύριον πωλούμενοι ἐνέγκωσιν· ἡμῶν δὲ, οὐς καὶ αὐτοὺς μέλλετε ὥσπερ σὺς πιπράσκειν, καταμελεῖτε. ἢ οὐ δοκεῖτε καὶ ἡμᾶς πλεῖον εὐρίσκειν, ἐὰν παχεῖς ὀρώμεθα, ἔλαττον δὲ ἐὰν λεπτοί; ἐπεὶ ἀνθρώποι οὐκ ἐσθίονται, οὐκ οἷεσθε δεῖν καὶ ἀνθρώπων ἐπιμελεῖσθαι ὥδε; ἀλλ' ἴστε γε ὡς πάντες οἱ ἀγοράζοντες τὰ ἀνδράποδα εἰς ἓν τοῦτο βλέπουσιν, εἰ παχὺ τὸ σῶμα καὶ μέγα. <sup>[5]</sup>
- 34 2 ἐρῶ δὲ ὑμῖν καὶ αἰτίαν, ὅτι καὶ ἀνθρωπον διὰ τὴν τοῦ σώματος χρεῖαν ἀγοράζουσι καὶ οὐ τῆς ψυχῆς.» ἐξ ἐκείνου οἱ λησταὶ οὐκέτι ἡμέλουν ἡμῶν, ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτῷ χάριν ἐγινώσκομεν. ὡς δὲ ἤκομεν ἔς τινα πόλιν, ἵνα ἡδυνάμεθα κέρμα γενέσθαι αὐτοῖς, προήγαγον

ἡμᾶς ἐς ἀγοράν, εἴτα ἡμεῖς μὲν ἐστῶτες ἐδακρύομεν, ὃ δὲ ἄρτου ἐπιλαβόμενος ἤσθιε καὶ ἡμῖν προσώρεγεν. <sup>[5]</sup>

34 3 ἀπονευόντων δὲ ἡμῶν προσδέξασθαι ἔφη «καὶ γάρ τ' ἡύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου.» καὶ τοῦτο μετὰ παιδίας καὶ γέλωτος εἰπὼν «οὐ παύσεσθε» ἔφη «εἰρωνευόμενοι καὶ κλαίοντες ἐπὶ τῷ μέλλειν δουλεύειν, ὥσπερ πρὶν ἄλῶναι εἰς τοὺς ληστὰς ἐλεύθεροι ὄντες καὶ οὐ δοῦλοι καὶ τῶν γε φαύλων δεσποτῶν; νυνὶ μὲν γὰρ κληρώσεσθε ἴσως δεσπότης μετρίους, οἱ ἐκκόψουσιν ὑμῶν τὴν τρυφήν, ὑφ' ἧς διεφθάρητε, ἐμποιήσουσι δὲ καρτερίαν καὶ ἐγκράτειαν, τὰ τιμιώτατα ἀγαθὰ.» ταῦτα οὖν διεξιόντος οἱ ὠνηταὶ ἐστῶτες τῶν λόγων ἠκροῶντο καὶ αὐτὸν ἐθαύμαζον τῆς ἀπαθείας, τινὲς δὲ καὶ ἠρώτων εἴ τι ἐπίσταται. <sup>[10]</sup>

34 4 ὃ δὲ ἔλεγεν ἐπίστασθαι ἀνθρώπων ἄρχειν, «ὥστε εἴ τις ὑμῶν κυρίου δεῖται, συμφωνεῖτω προσιῶν τοῖς πωληταῖς.» κάκεῖνοι ἀναγέλασαντες ἐπὶ τούτῳ «καὶ τίς» ἔφασαν «ἐστίν, ὃς ὦν ἐλεύθερος κυρίου δεῖται;» «πάντες» εἶπεν «οἱ φαῦλοι καὶ τιμῶντες μὲν ἡδονήν, ἀτιμάζοντες δὲ πόνον, τὰ μέγιστα τῶν κακῶν δελέατα.» διὰ ταῦτα περιμάχητος ἐγένετο ὁ Διογένης καὶ οὐκέτι ἐπράθη, ἀλλ' οἱ λησταὶ καθελόντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ λίθου ἤγον οἴκαδε παρ' αὐτοῦς, ὑπισχνόμενοι, εἰ ἐπιδείξει τι αὐτοῖς ὦν πωλούμενος ἔλεγεν εἰδέναι, ἀφήσειν. <sup>[5]</sup>

34 5 » διὰ ταῦτα οὔτε αὐτὸς ἐπανελθὼν οἴκαδε τὸ λύτρον ἐπόρισα, οὔτε σοι ἐπέστειλα πορίζειν. ἀλλὰ χαῖρε καὶ σύ, ὅτι ζῇ ἀλούς εἰς τὰ ληστρικά καὶ ὅτι ἂ μὴ ὑπὸ πολλῶν ἐπιστευέτο εἶναι ἐφάνη. Ἀπερεῖ εὖ πράττειν.

35 1 (τ) Τὸ μὲν σύντομον καὶ ἄρμοστον πρὸς πᾶσαν περίστασιν, ὃ τιμιώτατε ἄνερ, ὁ τῶν ἀρχαίων χρησμός ἔφησε τὰ ἀναγκαῖα μὴ φεύγειν· τὸν γὰρ φεύγοντα τὰ ἄφυκτα ἀνάγκη δυστυχεῖν, καὶ τὸν ὀρεγόμενον τῶν ἀδυνάτων ἀνάγκη αὐτῶν ἀτυχεῖν. ἴσως μὲν οὖν δόξω σοι ἀκαιρότερος εἶναι καὶ σχολαστικώτερος. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἀπολογοῦμαι· ὅμως δέ, εἰ δοκεῖ, ἐμοῦ μὲν καταγίνωσκε, πρόσεχε δὲ τοῖς ἀρχαίοις. ἐγὼ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ τεκμαίρομαι, ὅτι τότε θλιβόμεθα ἄνθρωποι, ὅταν ἀπερίστατον βίον ζῇν ἐθέλωμεν. τοῦτο δέ ἐστι τῶν ἀμηχάνων· ἀνάγκη μὲν γὰρ ζῇν μετὰ σώματος, ἀνάγκη δὲ καὶ μετ' ἀνθρώπων, αἱ δὲ πλεῖται περιστάσεις γίνονται ἔκ τε τῆς ἀνοίας τῶν συμβιούντων καὶ πάλιν ἐκ τοῦ σώματος. <sup>[10]</sup>

35 2 ἐὰν μὲν οὖν ἐπιστήμων τις ἐν τούτοις ἀναστρέφεται, οὗτός ἐστιν ἄλυπος καὶ ἀτάραχος, ὁ μακάριος ἀνὴρ· ἐὰν δὲ καὶ ταῦτα ἀγνοῇ, οὐ μήποτε παύσεται αἰωρούμενος κεναῖς ἐλπίσι καὶ ἐπιθυμίαις συνεχόμενος. σὺ οὖν, εἰ μὲν ἀρέσκη τῷ τῶν πολλῶν βίῳ, ἐκείνοις συμβούλοις χρῶ, καὶ γὰρ εἰσι τετριμμένοι μᾶλλον ἐν τούτοις· εἰ δέ σε ὁ Σωκράτους καὶ Διογένους ἀρέσκει βίος, τὰ τῶν τραγῳδῶν ἄλλοις παρεῖς σαυτὸν ἐπάνηκε ἐπὶ τὸν ἐκείνων ζῆλον. Δεινομάχῳ. <sup>[10]</sup>

36 1 (τ) Οὐ μόνον τῶν αἰτούντων Διογένης ἀπεφνήματο ἀργυρικὸν τὸ πτωχικὸν τὸ κυνικόν, ἀλλὰ καὶ τῶν διδόντων τὸ ἐλεητικὸν τὸ σπουδαῖον. ὥστε τοῦτο εἰδὼς μὴ πάντας προσιῶν αἵτει, οὐ γὰρ λήψῃ, μόνον δὲ τὸν σπουδαῖον. τοῦτον γὰρ καὶ λέγομεν εὐδαίμονα ἀκούειν, τῶν δ' ἄλλων οὐδένα. <sup>[5]</sup>